"Самит на врху" или до 5:0 и назад

Пише: Александар Б. Ђикић
среда, 28 децембар 2016 11:08

Ових дана друштвене мреже су претрпане причом о неком момку који је од плате од 340 евра, успео да уштеди за три месеца 1000 евра. Дакле три месеца: нит је јео, нит је пио, нит се кретао, нит се купао, нит је дисао, нит је плаћао струју... а о порезу да и не говоримо. И та се прича муњевито шири, људи је деле, читају и – верују. Ретки посумњају, али већина верује. Ето до које мере нам је ампутирана логика, а расуђивање спало до нивоа парамецијума. Већини нас ни тако очигледне глупости не буде сумњу, а шта тек рећи о манипулацијама које нам се сервирају са виших друштвених нивоа, и од стране спин доктора.

Данашњи састанак тзв. представника Срба са КиМ са премијером Вучићем је само једна у низу манипулација коју тешко да ико може да растумачи целовито, што због нејасноћа које су му претходиле, што због бљутавости самог догађаја који вређа и укус и интелигенцију потенцијалног аналитичара догађаја. Али, да покушамо.

Сам повод „самиту на врху“ био је сукоб унутар тзв. Српске листе, који је недавно настао због тога што је „премијер Косова“ Иса Мустафа сменио „министра Косова“ Љубомира Марића, а на предлог те тзв. листе. К`о вели, „у реду, ако ви Срби тако хоћете, ја немам ништа против“. Е, али шта ако Срби неће како хоће? То Мустафа није предвидео.

Онда се део листе („од А до М“) побунио због смене Марића оптужујући други део листе („од Н до Ш“), да сарађује са Мустафом, чији је Марић иначе министар. Део „од Н до Ш“ је брже-боље Мустафи понудио министарку. Извесну девојку познату по селфијима са друштвених мрежа, на којима приказује биографске детаље пред вечерње изласке, као и „брудершафтовање“ током истих. Али сазнаје се успут и да је „министарка“ члан

Покрета социјалиста, бившег разредног старешине косовских Срба, Александра Вулина.

И ту ваљда настаје заплет; бивши не би желео да буде бивши, а садашњи би волели да буду садашњи (а и будући). И тиква састављена од СНС и ПС пуца.

Део листе „од Н до Ш“ се размрзава (након замрзавања поводом Трепче), и враћа у приштински парламент. Председник листе, Симић, изјављује да је то због тога „што су осетили потребу да подрже буџет“. И то је заиста јак аргумент. Ко год је у градском превозу на пример „осетио потребу“, разумеће колико је оправдан био потез „Н-Ш листе“.

Е, али други део листе (А-М), да извините није „осетио потребу“ јер је праг потребе индивидуална ствар, него се надлежном месту жалио на ове који су „осетили потребу“, и надлежно место их је све по списку позвало у Београд тамо где је и место Мустафиним министрима. Баш по списку, јер било је ту и посланика косовког парламента који нису из „Српске листе“, а није било наречене министарке која јесте са те „листе“. Тако да се ипак радило о списку.

Елем, надлежно место је наредило помирење, љубав и слогу, те успут запретило да „ако Албанци неће да формирају ЗСО, да ће то Срби сами учинити, и то на Сретење. Питање: ако је Бриселски споразум толико државотворан (и то 5:0 толико) што би Албанци формирали заједницу српских општина? Зар и није природно да је формирају Срби, а колико ме сећање служи Срби који су пре три године то предлагали су били прокажени, као противници европске перспективе.

Интересантно је то што ће Срби то да прокламују на Сретење (у фебруару), МИГ-ови стижу у марту, а избори у априлу. Не кажем ништа, али је тајминг интересантан.

Надлежно место је укорило „представнике Срба“ да треба да „следе јединствену политику државе Србије“ и повуку своје одлуке до 31. децембра, ако хоће да их Деда Мраз дарује наставком политичке каријере. Шта ако новопостављена министарка не верује у Деда Мраза? Или Мустафа? И зна ли се шта је то државна политика државе Србије према КиМ. Има ли је?

Лидер Српског покрета отпора (СПОТ), и доајен српске политике на КиМ, Момчило Трајковић каже да је нема. Јер да је има, директор Канцеларије за КиМ не би обигравао по општинама јужне Србије митингујући о Косову, него би то радио на самом Косову. За такво митинговање по Куршумлији и Медвеђи није потребан Марко Ђурић, довољан је гуслар Марко Шћепановић, додали бисмо.

Онда се пробудио и Иса Мустафа, који каже да му је логично да његови министри, који од њега примају плату, рачун полажу њему а не влади у Београду. Да ли је баш логично да радиш за онога ко те плаћа? Их, ал је цепидлака!

Интересантан са много аспеката је и наступ Др Раде Трајковић на ТВ Б92 одмах након „самита на врху“. За професорку Трајковић се сигурно не може рећи да је необавештена. Она директно за сукобе унутар „Српске листе“ адресира Београд, не либећи се да наведе да је сукоб настао због одбијања одборника из Лепосавића да траже ребаланс буџета, који је ипак мимо закона Косова одобрен тој општини, па је чак и пренела сумњу да се све одвијало на релацији Мустафа-Вулин.

И ето, тако се косовски галиматијас све више закукуљује и замумуљује, а како ће се раскукуљити и размумуљити, видећемо.

Живели!